

گزارشی از مسابقات والیبال آموزش و پرورش در سالن قائم

والیبال ایست ها

« گرم شدن رقابت ها »

از در سالن که وارد می شوی، انگار قدم به دنیای دیگری گذاشته ای. دو طرف ورودی سالن، روی سکوها پر از تماشاگر است؛ تماشاگرانی که خودشان بازیکنان والیبال هستند و جزئی از رقابت کنندگان. چند دختر نوجوان در نزدیکی ورودی، روی زمین نشسته اند و با هم صحبت می کنند. دو تیم در حال گرم کردن خود هستند و با زدن سرویس های با قدرت و ساعدهای بلند، می خواهند ضرب شستی به حریف نشان بدهند. توپ های والیبال پشت سر هم ضربه می خورند و روی زمین فرود می آیند. صدای درشت توپ هایی که به زمین می خورند و صدای زیر دخترانی که شور و حرارت مسابقات، هیجان شان را بیشتر کرده، درهم پیچیده شده است. اینجا، همان میدانی است که دختران، در مقابله با ضربات پیاپی توپ، محکم ایستاده اند.

« شروع بازی »

تیم قرمزپوش در سمت چپ و تیم مشکی پوش در سمت راست می ایستند. هر چه به شروع بازی نزدیک می شویم، شور و هیجان تماشاگران روی سکوها بیشتر می شود. بچه ها با گفتن « شیره، شیره »، بازیکنانی را که داخل زمین بازی هستند، تشویق می کنند. صداها و جیغ ها درهم تنیده است و جو مسابقه جدی می شود. قبل از آغاز بازی دو تیم، دختران دور هم جمع می شوند و حلقه اتحاد تشکیل می دهند. توپ بین دو زمین « شهید ستاری » و « فاطمه الزهرا (س) » مدام در حال چرخش است. هر توپی که روی زمین می خوابد یا از روی تور رد نمی شود، خوشحالی گروهی را در بر دارد و یک شماره به امتیازها اضافه می کند.

« رقابت و رقابت »

هنوز بازی به میانه نرسیده است. دختری که روی سکوها نشسته است، فریاد می زند: « تیم... شیر است. » و بقیه همراهی اش می کنند که: « شیر است. » همه شان با مهارت هستند و این گونه به دوستانشان بیشتر روحیه می دهند. یکی از بازیکنان تیم فاطمه الزهرا از درون زمین، دیگران را دعوت به تشویق می کند. امتیاز فنی وسط بیت، اول کمی سروصدای سالن را می خواباند ولی به محض حضور دو تیم در زمین، دوباره تشویق ها شروع می شود. همین که امتیاز روی تابلو برای تیم فاطمه الزهرا به ۱۵ می رسد، زمین ها تعویض می شود و تماشاگران و حامیان تیم فاطمه الزهرا هم به آن سمت می روند. یکی از بچه ها می گوید: « ما از یک مدرسه دیگر هستیم ولی چون با اعضای تیم دوست هستیم، تشویقشان می کنیم. » دوستی شان سر حضور مستمرشان در بازی های مختلف است.

« پیروزی تیم فاطمه الزهرا »

چقدر خوشبخت است تیمی که چنین حامیان پرشوری دارد. هر چه به پایان بازی نزدیک می شویم، ضربات بیشتری توپ را بین دو زمین رد و بدل می کنند و توپ ها دیرتر به زمین می خورد و به امتیاز تبدیل می شود. تماشاگران با شعار « بازی ادامه داره » به بازیکنان مدرسه ستاری که در حال بازی در زمین هستند، روحیه می دهند تا با از دست دادن امتیاز، میدان را خالی نکنند. در نهایت بازی در دور دوم هم به نفع دانش آموزان مدرسه فاطمه الزهرا به پایان می رسد و دو تیم در مقابل هم صف آرایی می کنند و با یکدیگر دست می دهند. تیم بازنده از دور مسابقات حذف می شود. بچه هایی که چند دقیقه پیش پرانرژی در حال بازی بودند، حالا دیگر نای راه رفتن هم ندارند.

رضوانه رمضان پور - از همین بیرون، از پشت دیوارهای آجری سالن ورزشی قائم در حاشیه خیابانی به همین نام، صدای هیاهو می آید. از داخل سالن، صدای تشویق های پر قدرتی را می شنوی که از شور و هیجان دختران ورزشکار می آید و به محض اینکه وارد سالن می شوی، درگیرت می کند؛ تیم هایی که مسابقه شان تمام شده یا هنوز نوپیشان نرسیده است، رفیقانه نه رقیبانه، ورزشکاران حاضر در میدان را تشویق می کنند. چهارشنبه گذشته سالن ورزشی قائم، محل برگزاری مسابقات نهایی والیبال آموزش و پرورش ناحیه ۲ بود؛ جایی که دختران نوجوان برای رسیدن به فینال و قهرمان شدن، با توپ و تور می جنگیدند.